

క్రైస్తవ కుటుంబము

దేవుడే కుటుంబమును గూర్చిన తలంపును ప్రారంభించాడు. దీనిని బట్టి కుటుంబము ఏవిధంగా ఉండాలి అన్న దానిగురించిన పరిజ్ఞానాన్ని ఇస్తు కుటుంబాలను నాశనముచేయు గుంటలగురించి మనలను హెచ్చరిస్తున్నాడు. ప్రభువు బైబిలు గ్రంథంలో కుటుంబ వ్యవస్థను గురించి మరియు కుటుంబంలో ప్రతి ఒక్కరి వ్యక్తిగత పాత్ర ను గురించి అనేక సూత్రాలను తన వాక్యము ద్వారా మనకు తెలియజేస్తున్నాడు. ఈ బైబిలు సూత్రాలను అనుసరించినప్పుడు, కుటుంబం సంతోషించడానికి దేవుడు దాచిఉంచిన ఆశీర్వాదాలను మనం పొందవచ్చు. కాని ఆ సూత్రాలను దిక్కరించినట్లైతే , నమస్త కీడును, తలనొప్పులు ప్రారంభమవుతాయి.

కుటుంబములో భార్య భర్తల పాత్ర

క్రైస్తవ కుటుంబాలు ఒక ప్రత్యేకమైన వ్యవస్థను కలిగి ఉండులాగున దేవుడు వాటిని రూపొందించాడు. ఈ వ్యవస్థ కుటుంబ జీవితానికి ఒక స్థిరత్వం ఇస్తున్నందుచేత, దేవునిచేత రూపొందించబడిన ఈ ప్రణాళికను తప్పదోవపట్టించటానికి సాతానుడు శతవిధాల ప్రయత్నిస్తుంటాడు.

మొదటిగా, భర్త కుటుంబానికి తలమానికగా ఉండాలని దేవుడు నిర్ణయించాడు. కాని ఇది భర్త తన భార్య పిల్లల మీద స్వార్థపరమైన అధికారాన్ని చెలాయించుటకు హక్కులాంటిది కాదని గుర్తించాలి. భర్త తన కుటుంబాన్ని ప్రేమించి,కాపాడి, పోషించి మరియు వారిని నడిపించు నాయకుని వలె ఉండాలని మరియు భార్య తన భర్త యొక్క నాయకత్వానికి లోబడి ఉండాలని దేవుని ఉద్దేశ్యమైయున్నది. ఇది లేఖనములద్వారా విశదమవుతుంది.

స్త్రీలారా, ప్రభువునకువలె, మీ సొంతపురుషులకు లోబడియుండుడి.

క్రీస్తు సంఘమునకు శిరస్సై యున్నలాగున పురుషుడు భార్యకు శిరస్సై యున్నాడు. క్రీస్తే శరీరమునకు రక్షకుడై యున్నాడు. సంఘము క్రీస్తునకు లోబడినట్లుగా భార్యలుకూడ ప్రతి విషయములోను తమ పురుషులకు లోబడవలెను (ఎఫెసీ 5:22-24)

భర్త తన భార్యకు ఆత్మీయ నాయకుడు కాదు. ఈ పాత్రను యేసు మాత్రమే నిర్వర్తించగలడు. యేసు ప్రభువు సంఘమునకు శిరస్సై యుండగా, క్రైస్తవ భార్యభర్తలు ఆ సంఘములో సభ్యులై ఉన్నారు. ఐయితే కుటుంబంలో భర్త తన భార్య పిల్లలకు శిరస్సై యున్నాడు. వారు దేవుడతనికి ఇచ్చిన అధికారానికి లోబడవలసియున్నది.

ఎంతవరకు భార్య తన భర్తకు లోబడివుండాలి? ఆమె అన్ని విషయములలో

అతనికి లోబడివుండవలసిందని పౌలు సెలవిస్తున్నాడు.

ఒకవేళ భర్త తన భార్య దేవుని ఆజ్ఞలకు అవిధేయురాలుగా ఉండాలని కోరినప్పుడు లేదా తన మనస్సాక్షికి వ్యతిరేకంగా ఉండాలని నిర్బంధించినప్పుడు మాత్రం పైన చెప్పబడిన ఆదేశం వర్తించదు. కాని ఏ క్రైస్తవ భర్త తన భార్య దేవుని ఆజ్ఞలకు విరుద్ధంగా నడుచుకోవాలని మరియు తన మనస్సాక్షికి వ్యతిరేకంగా ఉండాలని కోరుకోడు. భర్త తన భార్యకు ప్రభువుకాడు కాని యేసు మాత్రమే ఆస్థానమునకు అర్హుడు. లోబడుటలో భర్తకా లేక ప్రభువుకా అన్న సమన్వయవస్తే ఆమె తప్పుకుండా యేసు ప్రభువుకు లోబడుటను ఎన్నుకోవాలి.

ప్రభువు ఎల్లప్పుడూ భర్తల పక్షానే ఉండడని భర్తలు గుర్తించాలి. ఒకసారి దేవుడు అబ్రాహామును తన భార్య శారా చెప్పినది వినుమని చెప్పాడు (అది 21:10-12) బైబిలులో అబీగయీలు తన భర్తకు అవిధేయురాలై మరియు రాబోవు గొప్ప ఉగ్రతను తప్పించగలిగినది అని వ్రాయబడింది (1సమూ 25:2-38).

భర్తలకు దేవుని మాట

భర్తలకు దేవుడు చెప్పుచున్న మాట:

పురుషులారా, మీరును మీ భార్యలను ప్రేమించుడి. అటువలె క్రీస్తుకూడ సంఘమును ప్రేమించి, దానికొరకు తన్ను తాను అవ్వగించుకొనెను. అటువలెనే పురుషులు కూడ తమ సొంతశరీరములనువలె తమ భార్యలను ప్రేమింప బద్ధులైయున్నారు. తన భార్యను ప్రేమించువాడు తన్ను ప్రేమించుకొనుచున్నాడు. తన శరీరమును ద్వేషించినవాడెవడును లేడు గాని ప్రతివాడును దానిని పోషించి సంరక్షించుకొనును. మనము క్రీస్తు శరీరమునకు అవయవములమై యున్నాము గనుక అలాగే క్రీస్తుకూడ సంఘమును పోషించి సంరక్షించుచున్నాడు. మెట్టుకు మీలో ప్రతి పురుషుడును తననువలె తన భార్యను ప్రేమింపవలెను, భార్యయైతే తన భర్తయందు భయము కలిగి యుండునట్లు చూచుకొనవలెను (ఎఫెసీ 5:25,28-30,33)

క్రీస్తు సంఘమును ప్రేమించినట్లుగా భర్తలు తమ భార్యలను ప్రేమించాలని ఆజ్ఞాపించబడినారు. అది సామాన్యమైన చిన్న బాధ్యత కాదు. ఏ భార్యయైన సరే తనను ప్రేమించేవానికి క్రీస్తు ప్రేమించిన సంఘంకోసం త్యాగపూర్వకంగా తన వ్రాణాన్ని అర్పించిన విధంగా, తను కూడా సంతోషంగా లోబడుగలుగుతుంది. క్రీస్తు తన శరీరమైన సంఘాన్ని ప్రేమించిన విధంగా భర్తకూడా తనలో ఒక శరీరభాగంగా ఉన్న (ఎఫెసీ 5:3) స్త్రీని ప్రేమించబద్ధుడైయున్నాడు. ఒక క్రైస్తవ భర్త తాను ప్రేమించాల్సిన విధంగా తన భార్యను ప్రేమించినప్పుడు తాను తన భార్యకు గౌరవపరచి, శ్రద్ధవహించి, సహాయము చేస్తు, ప్రోత్సహిస్తు

మరియు ఆమెకు తన సమయాన్ని కేటాయిస్తాడు. ఒకవేళ భర్త తన ఈ బాధ్యతను నమ్మకంగా నెరవేర్చలేనప్పుడు తన స్వంత ప్రార్థన అలకింపబడకుండా చేసుకునే ప్రమాదంలో పడతాడు.

అటువలెనే పురుషులారా, జీవమను కృపావరములో మీ భార్యలు మీతో పాలివారైయున్నారని యెరిగి, యొక్కవ బలహీనమైన ఘటమని భార్యను సన్మానించి, మీ ప్రార్థనలకు అభ్యంతరము కలుగకుండునట్లు, జ్ఞానముచొప్పున వారితో కాపురము చేయుడి (1పేతురు 3:7).

వివాదములేకుండా విభిన్నమైన ఆలోచనా దృక్పథము లేకుండా ఏ కుటుంబము ఉండి యుండలేదు. ఒకరికొకరు కట్టుబడి యుండటనుబట్టి, ఆత్మఫలములు వృద్ధిచెందించుకొనుటనుబట్టి భార్యభర్తలు అన్యోన్యముగా జీవించుట నేర్చుకొని తమ క్రైస్తవ వివాహ జీవిత ఆశీర్వాదాలను అనుభవించవచ్చును. కొన్ని తప్పనిసరి సమస్యలు కుటుంబములో చెలరేగినప్పుడు, భార్యభర్తలు క్రీస్తును పోలి నడుచుకుంటూ మానసికంగా పరిపక్వస్థాయికి ఎదగాలి.

భార్యభర్తల బాధ్యతల గురించి మనము ఇంకా ఈ క్రింది అధ్యాయలద్వారా తెలుసుకొనవచ్చు:

అది2:15-25; సామెతలు 19-13; 21:9; 27:15-16; 31:10-31; 1కొరింథీ11:3; 13:1-8; కొలస్సు 3:18-19; 1తిమోతి 3:4-5; తీతుకు 2:3-5; 1పేతురు3:1-7.

వివాహములో శృంగారం

శృంగారము దేవుడు ఉద్దేశించినదే. దేవుడు దీనిని ఆనందం మరియు సంతానోత్పత్తి కొరకు సృష్టించాడు. వివాహ నిబంధన ద్వారా జతచేయబడిన వారు మాత్రమే ఈ శృంగారాన్ని అనుభవించాలని బైబిలు స్పష్టం చేస్తుంది.

వివాహేతర సంబంధములను జారత్వము లేదా వ్యభిచారము అని చెప్పవచ్చును. 1కొరింథీ 6:9-11లోని పత్రికలో పౌలు అటువంటి పనులు చేయువారికి దేవుని రాజ్యం లభించదని స్పష్టికరించుచున్నాడు. ఒకవేళ క్రైస్తవులు జారత్వాన్ని లేదా వ్యభిచారమును చేయుటకు శోధింపబడి, ఆపనిని చేసినప్పుడు తన తన ఆత్మలో ఖండించబడి మరలా మార్పుచెందుటకు (మారుమనస్సు పొందుటకు) నడిపింపబడతాడు. తప్పకుండా మారుమనస్సు పొందుతాడు.

భార్యభర్తల కలయికకు సంబంధించిన ధర్మమును గూర్చి పౌలు ప్రత్యేకమైన రీతిలో హితోపదేశాన్ని చేశాడు.

అయినను జారత్వములు జరుగుచున్నందున ప్రతివానికి సొంతభార్య యుండవలెను, ప్రతి స్త్రీకి సొంతభర్త యుండవలెను. భర్త భార్యకును ఆలాగుననే భార్య భర్తకును వారి వారి ధర్మములు నడుపవలెను. భర్తకేగాని భార్యకు తన దేహముపైని అధికారము లేదు; ఆలాగున భార్యకేగాని భర్తకు తన దేహముపైని అధికారము లేదు.

ప్రార్థనచేయుటకు మీకు సావకాశము కలుగునట్లు కొంతకాలమువరకు ఉభయుల సమ్మతి చొప్పుననే తప్ప, ఒకరినొకరు ఎడబాయకుడి; మీరు మారు మనస్సు నిలుపలేకపోయినప్పుడు సాతాను మిమ్మును శోధింపకుండునట్లు తిరిగి కలిసికొనుడి (1కొరింథీ 7:2-5).

శృంగారము దేవుడిచ్చిన బహుమానము. వివాహ విలువలకు లేదా సూత్రాల పరిధిలో అది ఉన్నంతకాలం అది అపరిశుద్ధము లేదా పాపము కానేకాదు. వివాహితులైన క్రైస్తవులు మరియు వారి కలయికను పౌలు భక్తుడు ప్రోత్సహించినాడు. అంతమాత్రమే కాకుండా సామెతల గ్రంథములో క్రైస్తవ భర్తలకు ఒక చక్కటి సలహా ఇవ్వబడింది.

నీ ఊట దీవెన నొందును. నీ యశోవనకాలపు భార్యయందు సంతోషింపుము. ఆమె అతిప్రియమైన లేడి, అందమైన దుప్పి. ఆమె రొమ్ములవలన నీవు ఎల్లప్పుడు తృప్తి నొందుచుండుము (సామెతలు 5:18-19).⁶²

క్రైస్తవ దంపతుల కలయికలో ఒకరినొకరు సంతృప్తిపరచుకోవాలంటే పురుషుని మరియు స్త్రీ యొక్క శృంగార స్థితులలో చాలా భిన్నత్వము ఉందని గుర్తించాలి. పురుషుని యొక్క శృంగార స్వభావము శరీరపరమైనదిగాను, స్త్రీ శృంగార స్వభావం మానసిక ఉద్వేగములతోను కూడి ఉంటాయి. పురుషునికి కేవలం చూచుటను బట్టే కోరికలు చెలరేగుతాయి (మత్తయి 5:28), కాని స్త్రీ చక్కటి సంబంధబాంధవ్యమును బట్టి మరియు ఒకరినొకరు తాకుటను బట్టి తనలో కోరికలు చెలరేగుతాయి(1కొరింథీ 7:1). కంటి చూపునకు ఆకర్షణీయంగా ఉండేవారిపట్ల పురుషుడులో శృంగార పరమైన కోరికలురగులుతాయి, స్త్రీ శారీరక అందంకంటే కూడా వేరువేరు కారణాలను బట్టి పురుషుల పట్ల ఆకర్షణలొత్పంటారు. కాబట్టి తెలివైన భార్యలు తమ భర్తలను సంతోషపెట్టుటకొరకు ఎల్లప్పుడు అందంగా కనిపించుటకు ప్రయత్నిస్తుంటారు. తెలివిగల భర్తలు ఒక్కసారే రాత్రికి తమ భార్యలు శృంగారానికి అవసరం అన్న ఆలోచనను కలిగివుండక, కొగిలింతలద్వారా మరియు వారిపట్ల మంచితనముతో కూడిన చేష్టల ద్వారా తమ ప్రేమను వ్యక్తపరుస్తుంటారు.

పురుషుని సెక్స్ కోర్కెలు తన శరీరములోని వీర్యకణముల నిర్మాణమును బట్టి పెరుగుతూ ఉంటాయి. అయితే స్త్రీలకు తమ కోర్కెల హెచ్చుతగ్గులు వారి ఋతుక్రమముల మీద ఆధారపడివుంటుంది. పురుషుడు కొన్ని సెకన్లకే భావప్రాప్తికి లోనయితే స్త్రీలో భావప్రాప్తి కలగటానికి కొద్ది సమయంపడుతుంది. పురుషుడు కొన్ని సెకన్లలోనే కలయికకు సిద్ధమవ్వగలిగితే, స్త్రీ శరీరము సిద్ధ పడుటకు సుమారు 30 ని॥ పడుతుంది. కాబట్టి భర్త ఈ తేడాను నివారించుటకు భార్యను హత్తుకొనుచు, ముద్దులతో విభాగాన్ని ముట్టుకొంటే తన భార్య ఎక్కవ సంతోషపడుతుందో ఆ భాగాలను చేతులతో నిమరుతూ కొంత సమయం ఇలా చేయటం ద్వారా ఆమె శరీరం

⁶² దేవుడు అంత కఠినుడు కాదు అని చెప్పటానికి మరికొన్ని నిదర్శనాలను మనం పరమగీతాలు 7:1-9 మరియు లేవీ 18:1-23లో చూస్తాము.

కూడా కలయికకు సిద్ధమవుతుంది. భార్య శరీరంలో ఏ భాగాలను తాను తాకితే ఆమెకు ఎక్కువ సంతోషం లేదా సంతృప్తి కలుగుతుందో తెలియకపోతే ఆమె నడిగితెలుసుకోవాలి. దానితో పాటు తనకన్నా భార్యకు ఎక్కువ సామర్థ్యం ఉంటుంది కాబట్టి ఇద్దరు కూడా సంతృప్తి పొందునట్లు జాగ్రత్తపడాలి.

క్రైస్తవ భార్యభర్తలు వారియొక్క అవసరతలను తేడాలను ఒకరితో ఒకరు చర్చించుకొని ఒకరినుంచి ఒకరు నేర్చుకొనుట చాలా అవశ్యమైయున్నది. కొన్ని సంవత్సరాల పరిశోధన సంభాషణల ద్వారా, భార్యభర్తల మధ్య కలయిక అభివృద్ధి చెందుతున్న ఒక తియ్యటి అనుభవంలా మిగులుతుంది.

క్రైస్తవ కుటుంబంలోని పిల్లలు

క్రైస్తవ తల్లిదండ్రులకు పిల్లలు లోబడి విధేయులుగా ఉండాలని వారికి బోధించాలి. వారు ఆవిధంగా చేసినప్పుడు దీర్ఘాయుష్షు మరియు అనేక విధములైన ఆశీర్వాదములు వారికి వాగ్దానము చేయబడినవి.

పిల్లలారా, ప్రభువునందు మీ తల్లిదండ్రులకు విధేయులైయుండుడి;
ఇది ధర్మమే. నీకు మేలుకలుగునట్లు నీ తండ్రిని తల్లిని సన్మానింపుము,
అప్పుడు నీవు భూమిమీద దీర్ఘాయుష్షుంతుడవగుదువు (ఎఫెసీ 6:1-3)

క్రైస్తవ తండ్రులు కుటుంబానికి శిరస్సైయున్నందున వారి పిల్లలకు తర్ఫీదు నిచ్చే బాధ్యత వారికి అప్పగించబడినది.

తండ్రులారా, మీ పిల్లలకు కోపము రేపక ప్రభువుయొక్క శిక్షలోను,
బోధలోను వారిని పెంచుడి (ఎఫెసీ 6:4)

తండ్రుల బాధ్యత రెండు రకాలుగా ఉండటం మనం గమనించవచ్చు: ప్రభువుయొక్క శిక్షణతోను మరియు సూత్రాలతోను వారిని పెంచుట. మొదటిగా పిల్లలను క్రమశిక్షణలో ఉంచవలసిన అవసరత ఏమిటో మనం చూద్దాము.

పిల్లల క్రమశిక్షణ

క్రమశిక్షణలో పెంచబడని పిల్లలు స్వార్థపరులుగాను మరియు అధికారమునకు లోబడని వారుగాను పెరుగుతారు. తల్లిదండ్రులు వారి ముందు ఉంచిన కట్టుబాట్లను వారు అతిక్రమించినప్పుడు **శవుకుండా** వారిని క్రమశిక్షణలో పెంచాలి. పిల్లలు చేసిన పొరపాట్లకు లేదా బాధ్యతారహితమైన పనులకు వారిని శిక్షించుట కంటే వాటియొక్క ఫలితాలను అనుభవించ చేసినట్లయితే వారియొక్క యోవ్వన దశలోని వాస్తవాలను ఎదుర్కొనుటకు సిద్ధపడతారు.

దేవుని వాక్యము సెలవిచ్చినట్లుగా, పిల్లలను దెబ్బలు వేయటం ద్వారా క్రమశిక్షణలో పెట్టవచ్చును. పనిపిల్లలను కొట్టకూడదు. అంటే వారు ఇష్ట ప్రకారం వారు నడుచుకునేలా వారిని అనుమతించమని కాదు. వారు పుట్టింది మొదలు వారు తల్లిదండ్రుల ఆధీనములో ఉంటారనేది వారికి స్పష్టం చేయాలి. వారికి చిన్నప్పటి నుంచే వాక్యము దేనినైతే “వద్దు”

అనిచెబుతుందో, దానిని చేయకుండా మానుకొనేలా వారికి బోధిస్తూ రావాలి. ఏదైతే “చేయకూడదు” అనేది వారు గ్రహించటం ఆరంభిస్తారో, ఆ గ్రహింపు వారు అవిధేయతగా ఉన్నప్పుడు అది ఒక చురక లాగా పనిచేస్తుంది. దీనిని క్రమంగా తెలుసుకుంటున్నట్లయితే, పిల్లలు తమ యౌవ్యన దశ ప్రారంభం నుండే విధేయతను అలవరచుకోవటం ప్రారంభిస్తారు.

పిల్లలు ఏడ్చినప్పుడు వాళ్ళు అడిగినదల్లా ఇవ్వకుండా ఉండుట ద్వారా తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలలో మొండి ప్రవర్తనను పెంపొందించకుండా క్రమశిక్షణలో పెట్టవచ్చు. అంటే పిల్లలు ఏడ్చుట ద్వారా తాము కోరినవన్నీ లభించవని వారికి నేర్పించుట మన్నమాట. అయితే పిల్లలు ఈ విధంగా చేసినప్పుడల్లా, వారికి కావలసినవి ఇచ్చేయుట ద్వారా తల్లిదండ్రులే అనవసరమైన ప్రవర్తనను వారి పిల్లలలో ప్రోత్సహించినట్లవుతుంది. పిల్లలలో కోరదగిన ప్రవర్తనను చూసి జ్ఞానవంతులైన తల్లిదండ్రులు అభినందిస్తారు.

బెత్తము పిల్లలకు శారీరకంగా తీవ్ర హాని కలిగించకూడదు కాని అవిధేయుడైన పిల్లవాడికి తగినంత బాధకలిగి కొద్ది సేపు ఏడ్చునట్లు మాత్రమే ఉండాలి. ఈ విధంగా అవిధేయులైతే అది తనకు బాధకలిగిస్తుందని పిల్లలకు తెలిసివస్తుంది. బైబిలు దీనిని దృవీకరిస్తున్నది:

బెత్తము వాడనివాడు తన కుమారునికి విరోధి. కుమారుని ప్రేమించువాడు వానిని శిక్షించును.... బాలుని హృదయములో మూఢత్వము స్వాభావికముగా వుట్టును. శిక్షాదండము దానిని దానిలోనుండి తోలివేయును....నీ బాలురను శిక్షించుట మానుకొనకుము. బెత్తముతో వాని కొట్టినయెడల వాడు చావకుండును....బెత్తముతో వాని కొట్టినయెడల పాతాళమునకు పోకుండ వాని ఆత్మనునీవు తప్పించెదవు... బెత్తము గద్దించును జ్ఞానము కలుగజేయును. అదుపులేని బాలుడు తన తల్లికి అవమానము తెచ్చును (సామెతలు 13:24; 22:15; 23:13-14; 29:15).

తల్లిదండ్రులు తమ నిబంధనలను అమలు చేయమని చెప్పినప్పుడు పిల్లలు వాటికి విధేయులగులాగున వారిని బెదిరించనవసరం లేదు. పిల్లవాడు అవిధేయత చూపించినప్పుడు వానిని బెత్తముతో దండించాలి. తల్లిదండ్రులు కేవలం పిల్లలు లోబడకపోతే కొడతాను అని **బెదిరించి** వదిలివేయుట ద్వారా పిల్లవాడు అవిధేయుడుగానే ఉంటాడు. దాని ఫలితంగా ఆ పిల్లవాడు తల్లిదండ్రులు వట్టిమాటలతో బెదిరిస్తున్నంతకాలం భయంభక్తి లేకుండా అవిధేయుడుగానే ఉంటాడు.

ఒక్కసారి బెత్తముతో దండించిన తర్వాత పిల్లవానిని కొగిలించుకొని తల్లిదండ్రులు తమ ప్రేమను కూడా వెల్లడి చేయవలెను.

పిల్లలను తర్కీదు చేయుట

సామెతలు 22:6 లో మనం చదువుతు ఉన్నట్లుగా “బాలుడు నడువ వలసిన

తోవను వాడికి **నేర్పుము** వాడు పెద్దవాడైనప్పుడు దానినుండి తొలగిపోడు” అన్న వాక్యము ప్రకారము క్రైస్తవ తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలకు చక్కటి తర్ఫీదు ఇచ్చే బాధ్యత వారికి ఉందని వారు గుర్తించాలి.

ఈ తర్ఫీదులో అవిధేయులైనప్పుడు శిక్షించుట మాత్రమే కాకుండా పిల్లలు మంచి పని చేసినప్పుడు తగిన ప్రతిఫలం ఇచ్చేదిగా ఉండాలి. పిల్లలలో మంచి ప్రవర్తన మరియు కోరదగిన లక్షణాలు పెంపొందించేయుటకు పిల్లలను ఎల్లప్పుడు పొగడ్డలతో మెచ్చు కోవాలి. పిల్లలు ఎల్లప్పుడు తాము ప్రేమింపబడుచున్నట్లు అంగీకరించబడుచున్నట్లు మెచ్చుకోలు పొందుచున్నట్లు వారికి తల్లిదండ్రులు నమ్మకాన్ని కలిగించాలి. పిల్లలతో సమయం గడుపుట ద్వారా, మెచ్చుకొనుట ద్వారా, హత్తుకొనుట ద్వారా మరియు ముద్దులతోను తల్లిదండ్రులు పిల్లల పట్ల ఉన్న ప్రేమను వ్యక్తపరచవచ్చును.

“తర్ఫీదు నిచ్చుట” అనగా “విధేయులగునట్లు” చేయుట. క్రైస్తవ తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలకు గుడికి వెళ్ళాలా వద్దా, ప్రతి దినం ప్రార్థన చేయాలా లేదా అవసరం లేదా అని నిర్ణయించుకొనే బాధ్యత వారికే వదిలివేయటం అంతమంచుకొనకూడదు. ఎందుకంటే పిల్లలు తమకు ఏది మంచిదో తెలుసుకునే విజ్ఞానం వారికి అంతగా ఉండదు, అది నేర్పించుటకొరకే దేవుడు వారికి తల్లిదండ్రులను ఇచ్చాడు. పిల్లలను సరి అయినమార్గములో నడిపించుట కొరకు తమ ప్రయత్నములను మరియు శక్తిని వెచ్చించు తల్లిదండ్రులకు వారిపిల్లలు పెద్దవారు అయినప్పుడు ఆ మార్గమునుంచి వారు తొలిగిపోరని దేవుడు వారికి వాగ్దానము చేస్తున్నాడని సామెతలు 22:6 తెలియజేస్తుంది.

పిల్లలు పెద్దవారు అగుకొలది వారికి కొన్ని బాధ్యతలు అప్పచెబుతూవుండాలి. యోవ్వన దశలో ఉండే బాధ్యతలను ఎదుర్కొనునట్లుగా తమ పిల్లలను సిద్ధపరచటమే తల్లిదండ్రుల ముఖ్య లక్ష్యం అయివుండాలి. పిల్లలు పెరిగిపెద్దవారగు చున్నప్పుడు తమ సొంత నిర్ణయాలు తీసుకొనే స్వాతంత్రం ఇవ్వాలి. యుక్తవయస్సులో ఉన్న కుర్రాడు తను తీసుకొన్న నిర్ణయాలకు మరియు దాని వలన వచ్చే ఫలితాలకు తనే బాధ్యుడని మరియు తను సమస్యలో చిక్కుకున్నప్పుడల్లా “విడిపించుటకు” తల్లిదండ్రులు తనతో ఉండరనేది గ్రహించాలి.

హితోపదేశం చేయుట తల్లిదండ్రుల బాధ్యత

ఎఫేసీయులకు వ్రాసిన పత్రిక 6:4లో ఉన్నట్లుగా తండ్రులు తమ పిల్లలను క్రమశిక్షణ లో పెంచుట మాత్రమే కాకుండా ప్రభువు మార్గములో వారికి **హితోపదేశం** చేయుట కూడా వారి బాధ్యత అయివున్నది. బైబిలు యొక్క నీతి బోధనలను, క్రైస్తవ ప్రవర్తన నియమావళిని మరియు దేవుని గూర్చిన జ్ఞానమును బోధించే బాధ్యత తండ్రులదే గాని సంఘము యొక్క బాధ్యత కాదు. వీటన్నిటిని బోధించు బాధ్యతను సండేస్కూల్ టీచరుకు వదిలిపెట్టే తల్లిదండ్రులు పెద్ద పొరపాటు చేస్తున్నారు. మోషే ద్వారా ఇశ్రాయేలీయులకు దేవుడు ఈ క్రింది విధముగా ఆజ్ఞాపించాడు:

నేడు నేను నీకాజ్ఞాపించు ఈ మాటలు నీ హృదయములో ఉండవలెను.

నీవు నీ కుమారులకు వాటిని అభ్యసించజేసి, నీ యింట కూర్చుండునప్పుడును త్రోవను నడుచునప్పుడును పండుకొనునప్పుడును లేచునప్పుడును వాటినిగూర్చి మాటలాడవలెను, సూచనగా వాటిని నీ చేతికి కట్టుకొనవలెను (ద్వితీ 6:6-7)

క్రైస్తవ తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలకు చిన్నతనము నుంచే దేవునిని వారికి పరిచయం చేయాలి. ఆయనను గురించి ఆయన ప్రేమించు విధానము గురించి తెలియజెప్పాలి. చిన్న పిల్లలకు క్రీస్తు యొక్క జనన, మరణ పునరుత్థానముల గురించి బోధించాలి. సువార్త యొక్క సందేశము 5 లేదా 6 సం॥ వయస్సులోని పిల్లలు అర్థం చేసుకొని ప్రభుసేవచేయు నిర్ణయాన్ని తీసుకొనగలరు. పిల్లలు (6 లేదా 7 సం॥ లేదా అంతకంటే ముందు) అతిత్వరలోనే పరిశుద్ధాత్మ బాప్తిస్మం పొంది భాషలలో మాట్లాడగలరు. కాని నిర్బంధమైన నిబంధనలు పెట్టడానికి ప్రయత్నించకూడదు, ఎందుకంటే ప్రతి పిల్లవాడు వేర్వేరు స్వభావములు కలిగివుంటారు. కాని విషయమేమిటంటే క్రైస్తవ తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లల చిన్నవయసులోనే ఆత్మీయ తర్పీదును ఇవ్వాలని గుర్తించాలి.

మీ పిల్లలను ప్రేమించుటకు పది ఆజ్ఞలు

1. **మీ పిల్లలకు కోపం వుట్టించకూడదు** (ఎఫెసీ 6:4 చూడండి). పిల్లలు పెద్దవారి లాగా నడుచుకోవాలని ఆశించకూడదు. మీరు వారినుంచి ఎక్కువ ఆశిస్తుంటే, వారు అది తమ వల్ల కాదని తెలిసి, మీరు చెప్పేది వినకుండా మీకు అయిష్టం కలుగునట్లుగా ప్రవర్తిస్తుంటారు.

2. **మీ పిల్లలను ఇతరుల పిల్లలతో పోల్చవద్దు.** వారికున్న ప్రత్యేకమైన లక్షణాలను బట్టి, మరియు దేవుడు వారికిచ్చిన తలాంతులను బట్టి మీరు ఎంతగా వారిని అభినందిస్తున్నారో తెలియజేయాలి.

3. **వారికి ఇంటి బాధ్యతలలో కొన్నిటిని అప్పగించండి, అప్పుడు వారు కూడా కుటుంబములో ప్రముఖమైన పాత్ర వహిస్తున్నాం అనుకుంటారు.** సాఫల్యతలు వారి యొక్క ఆత్మ గౌరవాన్ని పెంచుతాయి.

4. **మీ పిల్లలతో గడుపుటకు కొంత సమయం కేటాయించండి.** ఈ విధంగా చేయుట ద్వారా వారంటే మీకు ఎంత ముఖ్యమో అన్నది గ్రహించగలరు. ఏవో వస్తువులను వారికి ఇచ్చి సరిపెట్టుట కంటే నీ సమయాన్ని కేటాయించుట ఎంతో ప్రాముఖ్యము. అంతమాత్రమే కాకుండా ఎవరు అయితే పిల్లలతో ఎక్కువ సమయం గడుపుతారో వారియొక్క ప్రభావం పిల్లల మీద అధికంగా ఉంటుంది.

5. **వారిలో ఏదైన లోపాన్ని చెప్పవలసివస్తే, వారిని నొప్పించకుండా సున్నితంగా చెప్పాలి.** నేను ఎప్పుడూ నా పిల్లలకు వాళ్ళు అవిధేయులైనప్పుడు వాళ్ళు “చెడ్డ” వాళ్ళని అనలేదు. దానికి బదులు నా కొడుకుతో, “నీవు మంచి కుర్రాడివే, కాని నీవు చేసిన పని మంచి పిల్లలు చేయరు” అని చెబుతూ (వాడిని బెత్తముతో చిన్నగా ఒక దెబ్బవేస్తాను).

6. “వడ్డ” అన్న మాటకు అర్థం “నేను నీ గురించి శ్రద్ధ తీసుకుంటున్నాను”

అన్నది వారు గ్రహించగలగాలి. పిల్లలు వారికి తోచింది వారు ఎప్పుడూ చేస్తుంటారు, వారిని అడిగేవాళ్ళు లేకపోతే వారు తమను ఎవరూ పట్టించుకోలేదు అన్నది వారికి అర్థమైపోతుంటుంది.

7. మీ పిల్లలు మిమ్ములను అనుకరించెదరని గుర్తించవలెను, పిల్లలు తల్లిదండ్రుల నుండి మాదిరి నేర్చుకుంటారు. నేను చెప్పునట్లుగా చేయుము కాని “నేను చేయునట్లుగా చేయకుము అనేటటువంటి మాదిరి తెలివిగల తల్లిదండ్రులు చూపించరు.”

8. పిల్లల్ని వారి సమస్యలలో నుండి విడిపించడానికి ప్రయత్నించకండి.

వాళ్ళకున్న అటంకాలను మాత్రమే తీసివేయండి; లక్ష్యసాధన దిశలో వారికివచ్చే కష్టాలు వాళ్ళ మార్గములో ఉండనివ్వండి

9. నీ పుర్ణ హృదయముతో దేవుని ఆరాధించుము. అత్యీయముగా నులువెచ్చని

స్థితిలో ఉన్న వారి పిల్లలు దేవుని పరిచర్య చేయుట అరుదుగా ఉన్నట్లు నేను గమనించాను. వారి పిల్లలు యౌవన దశలో ప్రవేశించినప్పుడు రక్షింపబడని వారి యొక్క క్రైస్తవ పిల్లలు మరియు సంపూర్ణ సమర్పణ చేసుకున్న క్రైస్తవుల పిల్లలు సహజంగా వారి వ్యక్తిగత ఇష్టంలో దేవుని పరిచర్య చేస్తు ఉండుట గమనించాను.

10. దేవుని వాక్యము పిల్లలకు బోధించవలెను. తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లల విద్యకు

ప్రాధాన్యత ఇస్తారు కాని, అంతకంటే అతిముఖ్యమైన బైబిలు పరిజ్ఞానమును వారికి నేర్పుటలో విఫలమౌతున్నారు.

సేవ, వివాహము మరియు కుటుంబముల ప్రాధాన్యత

దైవసేవకులు, ఈనాడు సేవకు కట్టుబడియుండుటను బట్టి వారి వివాహ మరియు కుటుంబ జీవితాలను నిర్లక్ష్యం చేస్తూ పొరపాటు చేస్తున్నారు. వారు, “దేవుని సేవ కొరకే” తమను తాము త్యాగం చేసుకుంటున్నామని సమర్థించుకుంటుంటారు.

తన నిజమైన భక్తి మరియు దేవుని యందు విధేయత తనకు తన పిల్లలతోను మరియు భార్యతోను ఉన్న సంబంధాన్ని బట్టి తెలుస్తోంది అని శిష్యులను తయారుచేయుచున్న సేవకుడు గుర్తించినప్పుడే ఈ పొరపాటు సరిచేయబడుతుంది. క్రీస్తు సంఘమును ప్రేమించినట్లు, దేవుని సేవకుడు తన భార్యను ప్రేమించలేనపుడు, లేదా తను తగినంత సమయం తన పిల్లలతో గడిపి వాళ్ళను దేవుని భక్తిలో పెంచలేక పోయినట్లయితే తనకు దేవుని పట్ల ఉన్న భక్తిని ప్రకటించలేడు.

“పరిచర్య” నిమిత్తం తన భార్యను, పిల్లలను నిర్లక్ష్యం చేయటం అనేది ఒక వ్యక్తి ఈ లోకపు పనుల నిమిత్తము తన సమస్తము ధారపోసి దానిని నిర్లక్ష్యించుట వంటిది. ఊపిరిసలపనంత భారమైన చర్చి పనులను మీద వేసుకొని తమకు తాము విరామము లేకుండా ఉన్న సంస్థాపరమైన చర్చి పాస్టరులు దీనికి ఉదాహరణగా ఉన్నారు.

నాకాడి సుళువుగాను నా భారము తేలికగాను ఉన్నవి అని యేసు వాగ్దానము చేస్తున్నారు (మత్తయి11:30). సేవకుడు తన కుటుంబ విషయంలో తన ప్రేమను త్యాగం

చేస్తూ, సేవపట్ల తనకున్న అంకితభావాన్ని ఈ లోకానికి లేదా సంఘానికి చూపమని యేసు ఎన్నడూ చెప్పలేదు. వాస్తవంగా చెప్పాలంటే, ఒక సంఘపెద్దకున్న భాద్యత ఏమిటన్నది మనం (1 తిమోతి 3:4) లో చూస్తాము, “సంపూర్ణమాన్యత కలిగి తన పిల్లలను స్వాధీనపరచుకొనుచు, తన ఇంటివారిని బాగుగా ఏలువాడవనై యుండవలెను.” కుటుంబము పట్ల తనకున్న బాధ్యతానురాగాలనుబట్టి అతను పరిచర్యకు యోగ్యుడా కాదా అన్నది చెప్పవచ్చు.

సంచార పరిచర్య నిమిత్తం పిలవబడిన వారు మరియు తమ కుటుంబం వదిలి దూర ప్రాంతాలకు వెళ్తుండేవారు సమయం దొరికినప్పుడు తమ కుటుంబ సభ్యులతో గడుపుట శ్రేయస్కరం. క్రీస్తు సంఘంలోని తోటి సభ్యులు తమకు సాధ్యమైనంత వరకు అటువంటి ఏర్పాట్లను చేయవలెను. శిష్యులను చేయు సేవకుడు మొదట తన సొంత పిల్లలను క్రీస్తు శిష్యులునుగా చేయటం తన భాద్యతగా గుర్తించవలెను. ఆయన తన కుటుంబ సభ్యుల విషయంలో విఫలమైతే, ఇక బయట వాళ్ళను శిష్యులుగా చేయుటకు అతనికి అర్హత లేదు.

